

mena, vsa kri je odtekla, sesušilo se je telo, glej, in breme je bilo težje in težje. Težilo se je od dne do dne; skrčil se je hrbet in padlo je breme. Padlo je na tla in skotalilo se je po dolini dol, razbilo se je ob čerih in skalah in vse se je izgubilo v daljni in gosti megli... Skrčil se je hrbet, skrčila so se kolena in tudi sesušeno telo je padlo. Padlo je in zdrsnilo je po strmini dol, butalo

bilo telo in srce je bilo potrto. In tako je napočila nedelja.

Franci se je oblekel in boječe in pridržano je stopal, oprezno je prijel za kljuko in nalahko je odprl vrata.

„Dobro jutro!“

Pozdravil je v kuhinji gospodinjo in je šel po prstih naprej.

„No, ali si dobil denar?“

GLEDIŠKA PREDSTAVA NA ČAST TE-UANU, DUHU RUMENE REKE.
(V SREDI CESARSKI NAMESTNIK.)

je ob skale na desni, na levi, in obležalo je naposled v dolini, slabotno in nezmožno... Glej, in z vrha dol se je čul jok, droben pretresujoč jok se je začul, in Tončka je bila, ki je gledala, kako je butalo sesušeno telo ob skale na desni, na levi, videla je in je zajokala z drobnim in žalostnim glasom...

Truden in izmučen je bil tiste dni Franci; ko je vstal, je bila glava težka, utrujeno je

„Nisem dobil...“

Franci je sklonil glavo in se je ustavil. Bal se je sirovih besed in je spregovoril naglo in boječe:

„Saj pojdem, še danes pojdem...“

Tako je bil prenaglil gospodinjo, in ostala je mirna in dostojna.

„Saj vidiš... Ni mogoče imeti zastoj, ni mogoče... Moja njiva je na trgu; vse